

Titel: I.

Citation: "I.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e41425.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

I.

Om Besværing mod Undersøgelsesdommerens Kjendelse og Beslutning.

Den almindelige af Forholdets Natur følgende Regel, at Besværing er hjemlet mod Undersøgelsesdommerens Handlinger og Undladelser, og at Besværingssretten tilkommer enhver Part eller Trediemand, som antager sin Ret krænket, udtaler § 408. Det forudsættes naturligvis herved, at det er i Undersøgelsesdommerens Beslutning, at Retskrænkelsen ligger; foretager han en Handling ifølge Pålæg af Landsretten, er det mod dennes Beslutning, at Besværingen må rettes, jfr. Afsnit II i dette Kapitel. Ved det Spørgsmål, om Besværing strax kan finde Sted mod Beslutninger af Dommeren, der gå ud på, at Noget skal foretages, kommer det i Betragtning, at Øjemedet ordentligvis forbyder at tillægge Påanken Virkning til at hindre Fuldbyrdselsen, i al Fald i Kraft af Loven selv, se § 412. Men under denne Forudsætning er der ingen Grund til at udskyde det Tidspunkt, da Besværingen kan ske, f. Ex. når en egentlig Forundersøgelse finder Sted, indtil denne er sluttet. En forhalende Indflydelse på Undersøgelsen undgås ved Ordningen af Retsmidlet efter Skriftlighedsgrundsætningen, og navnlig ved Reglen i § 413. På den anden Side er der i disse Tilfælde, hvor Besværingen ikke har suspensiv Virkning, ingen Grund til at sætte en så kort Besværingssfrist som under den modsatte Forudsætning.

Flere Love kjende endogså i disse Tilfælde aldeles ingen Frist. Dette synes dog ikke anbefalelsesværdigt; men Fristen kan sættes så rummeligt, som § 409 har gjort (4 Uger). Der gives imidlertid Tilfælde, hvor Besværingen kan og bør hindre Fuldbyrdselsen. I disse Tilfælde må Besværingen ske inden en kort Frist, hvilken Udkastet her som ved Påanke har sat til 3 Dage, med Adgang til Oprejsning efter Reglerne i § 379, se § 409. De Beslutninger, om hvilke det Anførte gjælder, nævnes i § 409. Det bemærkes herved, at Beslutningen om en fængslet Sigtets Løsladelse ikke hører til dem, hvis Udførelse kan standses ved Besværing. Ligesålidt som Anklageren ved Besværing kan opnå en foreløbig Fængsling mod Dommerens Kjendelse, ligesålidt kan han standse Løsladelsen ved Besværing. Denne Sætning er nu i Reglen anerkjendt. Reglen i § 410 tilsiges af Forholdets Natur, da de her nævnte Kjendelser ere afsagte over en Udeblivende og efter Udkastets Ordning ikke ere endelige.

Reglerne om Besværingens processuelle Behandling findes i § 411 samt §§ 413 og 414. Øjemedet er at gjøre en let og hurtig Afgjørelse mulig. Sagens Akter ere ordentligvis tilstrækkeligt Grundlag for Afgjørelsen, som prøver Beslutningen uden Indskrænkning, efter Grundsætningerne om egentlig Appel, se § 414 3die Stykke. Om mundtlig Forhandling skal finde Sted, har Udkastet overladt Besværingssinstantsen at bestemme. En Frist er given, inden hvilken den, der besværer sig, og Modparten kunne fremkomme med skriftlige Udtalelser om Spørgsmålet. I Reglen er det Landsretten, til hvilken Besværingen går, jfr. imidlertid § 14 1ste Stykke. Yderligere Besværing fra Landsretten finder kun Sted, når det af særegne Grunde tilstedes, se § 415.